

Salen, vilde han desuagtet ikke undlade at sige et forsonligt Ord, som han haabede vilde finde et godt Sted. Jeg skal henstille til Forsamlingen, hvorvidt hans Foredrag indeholdt det forsonlighedsens Præg, som Begyndelsen lod til at antyde; jeg for min Part fandt alt Andet deri end Forsonlighed. — Naar han mente, at Flertallet af Vælgerne vilde være os taknemmelig, om vi bidrog til at komme ud af det politiske Uspør, hvori vi for Liden befinde os, vil jeg for saa vidt give ham Ret deri, kun vil jeg tillade mig at mene, at de Betingelser, hvorunder vi kom ud af Uspøret, vilde spille en væsentlig Rolle med Hensyn til Vælgerens Taknemmelighed; thi det er sagt og til Overflod gjentaget fra adskillige af mine Meningsfællers Side, at skjøndt naturligtvis vi og vore Vælgere ønske en Udgang af den nuværende alt Andet end heldige og lystelige Situation, saa er det lige saa vist, at, dersom Udgangen bliver saaledes, at Vælgerne anse den for en ny Opgivelse af væsentlige grundlovmæssige Betingelser og Bestemmelser for den almindelige Frihedsudvikling, saa vilde vi snarere høre Utaal end Taknemmelighed. — Det ærede Medlem kom i Løbet af sit Foredrag til at udtale den Formening, at det ikke vilde skade noget, om han og jeg fremdeles bleve borte fra dette Thing. Det er noget af det Bedste, han sagde i sit Foredrag, det er jeg fuldstændig enig med ham i. Jeg skal tilføje, at hvad min Nærværelse her angaar, har jeg allerede for flere Aar tilbage været stærkt betænkt paa at opgive min Rigsdagsvirksomhed, og min Nærværelse styldes kun en Del af mine Vælgeres indtændige Opfordring til at blive. Hvorvidt det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (G. Koch) har været betænkt paa det Samme, veed jeg ikke, og det er for saa vidt ligegyldigt, men jeg skal tillade mig at sige, at for mit Bedkommende, og jeg er tilbøjelig til at tro for mange Andres, er Deltagelsen i det politiske Liv her, efter hele Stillingen og den Udvikling, den har faaet, saa, — jeg vil ikke sige afstræffende, — men saa lidt indbydende som vel muligt. Thi naar man her ser, hvorledes i de senere Aar de Grundsatninger, som ærede Medlemmer tidligere havde anset for de aller vigtigste og betydningsfuldeste, ere blevne vendte om paa Hovedet, saa skulde det være en ganske besynderlig Lyst, naar man af den Grund skulde have særlig Tilbøjelighed til at fortsætte sin Virksomhed. Jeg lagde Mærke til, at samtidig med, at det ærede Medlem udtalte denne Sætning, fik han ivrigt Bifald fra sin Nabo, det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (N. Andersen), som lod til særlig at interessere sig for denne Ytring (Stemmer: Det var det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds) Nei, det var det før, men det er et forsvundet Stadium. Dette ærede Medlem har i Dag forsøgt sig i at prædike Forsonlighed, og jeg vil indrømme, at han i saa Hen-

seende har været heldigere end hans Nabo, der nu kommer og sætter sig paa sin Plads (G. Koch), men de Ytringer, vi i Dag have hørt fra det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (N. Andersen), have ikke staaet i den allerbedste Samklang med forskellige Udtalelser, som han i Sommer har leveret ved flere Leiligheder. Jeg har ikke været Drevidne til disse Udtalelser, men efter Bladenes Meddelelser — og jeg tænker nok, at jeg kan gaa ud fra dem som temmelig paalidelige — er det bekendt, at han allerede da har udtalt sig mod en provisorisk Finantslovs Udstedelse, som han ikke alene ansaa for en Ulykke for Landet, men ogsaa for stridende mod Grundlovens Bestemmelser. Naar det ærede Medlem desuagtet i Dag kommer til det Resultat, at han, trods disse Udtalelser, vil stemme imod det Forslag, som Flertallet har stillet, kan jeg ikke bringe det i den allerbedste Samklang. Ganste vist sagde han, at denne hans Afstemning havde sin Grund i, at man, sørend man forkastede den provisoriske Lov, efter hans Mening maatte have stillet noget Andet i Stedet. Noget Saadant er for saa vidt stillet i Udsigt, saa at han deraf ikke behøvede at lade sig afholde, men selv om denne Udsigt ikke skulde føre til Noget, vil jeg dog tillade mig at sige, at det ærede Medlems Udtalelse, at han ikke vil stemme imod en Ting, som han afgjort anser for at være en Ulykke for Samfundet og for at stride imod Grundloven, synes mig at være en Opgivelse af hans Stilling, og af de Udtalelser, han har fremsført, selv om man skulde udsætte sig for at faae et nyt Provisorium. Jeg formaar nemlig ikke at se rettere end, at, selv om man udsætter sig for det Værste fra Ministeriets Side, have vi dog vist, at vi anse Ministeriets Skridt af 12te April for staaende i Strid med Grundlovens Bestemmelser og for en Ulykke for Landet. Det er udtalt af forskellige Herrer paa den anden Side, og naar vi ere enige om det, skulle vi saa ikke ogsaa være enige om at tage det paa den Maade, som vi anse for den afgjort heldige, at staffe det ud af Verden og være enige om fremdeles at sætte Ryk mod Ryk for at modstaa Tilbøjeligheden fra Ministeriets Side til at lade os blive under samme Tilstand. — Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds talte ligeledes igaar om Ukrudt, der efter hans Mening var i Jærd med at være betydelig op i vor nuværende Samfundsorden. Ogsaa her kunde jeg tildels give ham Ret, men der er den Forskel, at han jo ganske vist fra sin Side troede, at Ukrudtet var voget op paa den jævne, fri Mark, for at blive i Sigtelsen, som voget op i den almindelige Landbrugs Aolingsperiode. Jeg tror derimod snarere, naar man skal tale om Ukrudt, at det er voget op i kunstig anlagte Drivhuse, og der er den Markværdighed tilstede, at vi vistnok ikke behøve at blive uenige om, at der i disse Drivhuse undertiden endog fre-